

ת"פ 48981/03/19 - מדינת ישראל נגד עאטף אבו סריחאן - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 ספטמבר 2020

ת"פ 48981-03-19 מדינת ישראל נ' אבו סריחאן

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י באות כח עוה"ד לי גורמן ועוה"ד אורטל ליברזון - נוכחות

נגד

עאטף אבו סריחאן - נוכח

ע"י באות כח עוה"ד ליאורה ברקו (ממשרד עוה"ד אסתר בר ציון)-נוכחות

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, חברת 'צוקר את מינקן-ברזי חמת' ממוקמת באזור התעשייה בצומת מסמיה (להלן: "בית העסק").
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים, נהג הנאשם במשאית מדגם 12-163 (להלן: "המשאית"), הנושאת שלוש לוחיות זיהוי שונות. הראשונה, בחזית המשאית הנושאת את המספר 36-246-15 כאשר במרכז הלוחית הספרות 2 ו-6 הינן מדבקות, ובחלקה האחורי של המשאית שתי לוחיות זיהוי, האחת, נושאת את המספר 36-940-15 והשנייה, את המספר 36-443-15, כאשר הספרות במרכז 3 ו-4 הינן מדבקות.
3. ביום 16.03.2019, בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, אך בין השעות 19:00 לשעה 03:30, פרצו אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים"), לבית העסק בכך שיצרו פרצה בגדר החיצונית של בית העסק וחדרו למתחם דרך הפרצה, ובהמשך הגיעו לחלון אוורור חיצוני של בית העסק ופרקו את רפרפות המתכת תוך שהם יוצרים פתח. אז, חדרו האחרים פנימה אל תוך בית העסק דרך הפתח שנוצר, תוך שהם עוברים דרך המחסן למבנה המשרדים וחדרו למשרדים, כל זאת כשהנאשם ממתיין להם במשאית.
4. בהמשך למתואר לעיל, פתחו הנאשם והאחרים שער חשמלי בבית העסק המשמש לכניסת כלי רכב גדולים על ידי הפעלה חשמלית מבפנים, והכל בצוותא חדא.
5. במעשים המתוארים לעיל, פגעו הנאשם והאחרים במזיד בבית העסק בכך שגרמו נזק לתקרה האקוסטית בתוך המשרדים, נזק לשער החשמלי שנועד לכניסת כלי רכב למפעל, וכן גרמו נזק למנגנון ההתנעה של מלגזה.
6. במועד ובמעמד האמור לעיל, גנב הנאשם בצוותא חדא יחד עם האחרים מוצרי אינסטלציה וכלים סניטרים שונים (להלן: "הרכוש"), בכך שנשאו ונטלו את הרכוש, והוציאו אותו מבית העסק דרך השער תוך שהם משתמשים במלגזה, והכל בצוותא חדא.
7. עוד נטען, כי ביום 17.03.2019, בסמוך לשעה 03:00, במחלף ניצני עוז, בעת שעמד הנאשם ברמזור אדום, סימן השוטר פנחס ברנס לנאשם לעצור בצד, כאשר הנאשם מאשר לשוטר עיסא סלמאן כי יעצור מיד לאחר הרמזור. בהמשך לכך, ומשהתחלף אור הרמזור לירוק, החל הנאשם בנסיעה מהירה וממושכת כאשר הוא מונע מהשוטר פנחס ברנס לעקוף אותו.
8. בהמשך למתואר לעיל, שבו השוטרים ורכזו לנאשם לעצור בצד, בעודו ממשיך בנסיעתו המהירה, תוך שהוא עובר בצומת בארתיים ברמזור אדום ובעודו מסכן רכבים אזרחיים נוספים אשר חלף על פניהם, וזאת כאשר השוטרים דולקים בעקבותיו וכורזים לו תוך שמערכת האורות הכחולים בניידת דולקת.
9. בהמשך למתואר, בצומת המשתלה, פנה הנאשם שמאלה ברמזור אדום תוך שהוא מסכן את הנוסעים במקום שאולצו לפנות הצידה ולעצור בצדי הדרך, וכן לא אפשר לשוטרים לעקוף את המשאית, תוך שהוא סוטה שמאלה וימינה בין הנתיבים ומנסה לנגח את הניידת המשטרתית.

10. עוד ובהמשך לכך, פגע הנאשם בהיותו נוהג במשאית בניידת המשטרתית, תוך שהוא גורר את ניידת המשטרה כ-2 מטר עד שנעצר.
11. שווי הרכוש שנגנב הינו 564,348 אלף ₪ והרכוש הושב לבעליו.
12. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה** לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") + סעיף 29(א) לחוק העונשין; **נהיגה פוחזת ברכב** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין+סעיף 29(א) לחוק העונשין.
13. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל.
14. בעניינו של הנאשם התקבל **תסקיר אחד מאת שירות המבחן**, ובסופו המלצה להשית על הנאשם **ענישה מוחשית** ומאסר מותנה. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית שלו, יחסו לעבירות ועל הניסיונות הטיפולים שנעשו בעניינו. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
15. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 05.08.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

16. באת כוח המאשימה פירטה את מעשיו של הנאשם, ועמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הנסיבות המחמירות שנלוו אליהם. מתוך כך, עתרה המאשימה לראות במעשיו של הנאשם שני אירועים נפרדים, ולקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל לעבירות הפריצה וההיזק לרכוש, וכן מתחם דומה ונפרד לעבירת הנהיגה הפוחזת ברכב. לעניין נסיבות העושה, באת כוח המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם (**ת/1**), ולאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה למעשיו, תוך ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו. בגין כל אלו, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל בדמות 30 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים מרתיעים, קנס ופיצוי משמעותיים, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.
17. ההגנה מנגד טענה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד, שבגינו יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד שינוע בין צו של"צ לבין מספר חודשים מאסר בעבודות שירות. לגופו של עניין, הפנתה ההגנה לנסיבות המקלות שבביצוע העבירות, ובהן לעובדה כי חלקו של הנאשם בביצוע עבירת ההתפרצות היה פחות משל האחרים, ולכך שהעבירה נעברה עקב המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון הנאשם באותה עת. בתוך המתחם הפנתה ההגנה לכך ששירות המבחן לא המליץ במפורש על השתת ענישה בדמות מאסר בפועל; לכך שעברו הפלילי של הנאשם ישן; לעובדה שהנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי, עובד ומפרנס את משפחתו; לתרומתו למדינה כלוחם בצה"ל; לנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מההליך הפלילי; לחלוף הזמן; ללקיחת האחריות מצדו; וליתר נסיבותיו האישיות. מכל האמור עתרה ההגנה להימנע משליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה ולהימנע מפסילת רישיונו. למען שלמות התמונה יצוין כי ההגנה הגישה כראיות לעונש מטעמה שני מסמכים, האחד, מטעם מעסיקו של הנאשם מחברת 'נפטון' מיום 19.09.2019 (**נ/1**), והשני, מטעם מעסיקו של הנאשם מחברת מאפיית 'לחם תושייה' מיום 26.03.2020 (**נ/2**).
18. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הודה בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הסביר כי ביצע את המיוחס לו על רקע מצבו הכלכלי הרעוע והחובות שהצטברו לו, הביע צער וחרטה על מעשיו, וביקש מבית המשפט שיתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

19. ראשית חוכמה אציין, כי משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "**עניין דלאל**"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי בענייננו המדובר בסדרת עבירות שנעשו בסמיכות זמנים של ממש - למעשה באותו הלילה, תוך שלדידי, המדובר ב'אירוע מתגלגל', וכי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד. תימוכין לכך מצאתי בעובדה שאף המאשימה לא מצאה להפריד בין העבירות וגוללה את כלל מעשיו של הנאשם על פני אישום אחד. בהינתן כל האמור, כך לדידי, ישנה זיקה הדוקה בין כלל מעשיו של הנאשם ויש לראות במכלול מעשיו כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל מעשה, כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.
20. ממילא יצוין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013)).
21. לאור כל אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

22. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
23. **בעצם ביצוע עבירות ההתפרצות וההיזק לרכוש במזיד**, פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על קניינו ועל תחושת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם לבית העסק, עבירות אלו אף מביאות, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת ההתפרצות טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל**, (31.12.2008); ודבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל**, (08.01.2010) שאמנים נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברי כי כוחם יפה אף לענייננו).
24. ואילו, הערך החברתי המוגן אשר נפגע בעצם ביצועה של **עבירת הנהיגה הפוזת ברכב**, הינו שלום הציבור, ביטחונו ושלומם של כלל המשתמשים בדרך (ראו בהתאמות הנדרשות, רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן**, (08.05.2007); ורע"פ 665/11 **עאלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל**, (24.01.2011). לדידי, הדברים אף מקבילים משנה תוקף עת העבירות מבוצעות לנגד עיניהם של אנשי אכיפת החוק.
25. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך כי כל עבירת התפרצות מגלמת בתוכה ממד של הסגת גבול לטרטוריה הפרטית של הפרט וטומנת בחובה ממד של פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה, כאשר עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חומרה שונות, המאובחנות זו מזו בשאלת מידת ביצוען באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. בחינת מעשיו של הנאשם בהקשר זה, תוך שימת לב לנסיבות ביצוע העבירות השונות ובכלל זה לביצוע עבירת ההתפרצות בצוותא חדא עם אחרים, לשוויו של הרכוש הגנוב, והתנהגותו הפרועה של הנאשם בכביש תוך סיכון חייהם של השוטרים וכלל המשתמשים בדרך, מעלה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה דנן מצויה ברף

חומרה גבוהה.

26. וביתר פירוט, ובמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות ההתפרצות וההיזק לרכוש, נתתי דעתי לעובדה כי בכתב האישום המתוקן לא צוין כי לעבירות קדם תכנון או תחכום ניכר, או שנעשו תוך מרמה, או ניצול יחסי אמון. אם כי, בצורה אינהרנטית כמעט, ברי כי קדם למעשים תכנון מוקדם, ולראייה, העבירות בוצעו בצוותא חדא על ידי הנאשם והאחרים, תוך שינוי לוחיות הזיהוי במשאית בה נהג הנאשם. כשהדבר נעשה, יש להניח, על מנת להסוות את ביצוע העבירות ולהתחמק מאימת הדין, דבר המעיד על התחכום שעמד מאחורי ביצוע העבירות.
27. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה כי ההתפרצות בוצעה על ידי הנאשם והאחרים בשעות הלילה מה שמעלה מראש את הסיכון שמא הנאשם והאחרים ייתקלו במי מבעלי העסק, מה שבתורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עם זאת ולקולה, לא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן ומטענות המאשימה כי המפעל היה פעיל בשעות אלו, ומכאן שהפוטנציאל להתפתחות אלימה עקב ההתפרצות לא היה גבוה באופן מיוחד.
28. כן הבאתי בחשבון כי אמנם בשלב הראשון האחרים הם שפרצו לבית העסק בכך שיצרו פרצה בגדר החיצונית של בית העסק וחדרו למתחם דרך הפרצה, ובהמשך הגיעו לחלון אוורור חיצוני של בית העסק ופרקו את רפרפות המתכת תוך שהם יוצרים פתח. ובהמשך לכך, חדרו האחרים פנימה אל תוך בית העסק דרך הפתח שנוצר, תוך שהם עוברים דרך המחסן למבנה המשרדים וחדרו למשרדים.
29. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא טמן ידו בצלחת, וחלקו בנעשה היה בהמתנה לאחרים במשאית. בעניין זה אעיר, כי אין בידי לקבל את טענת הסנגור כי הנאשם "שימש כנהג של המשאית בלבד" שכן, וכעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, מצאתי כי אין לאבחן בין עניינו של הנאשם לעניינם של האחרים. מה עוד, שלמסקנתי זו הגעתי שכן, הנאשם הורשע במיוחד לו בצוותא חדא מכוח דיני השותפות ומעשיו נעשו במסגרת הקשר בינו לבין שותפיו ולשם קידומו.
30. מה גם, שבהמשך הנאשם פתח יחד עם האחרים את השער החשמלי של בית העסק, וגנב עמם בצוותא חדא מוצרי אינסטלציה וכלים סניטרים שונים בשווי של 564,348 אלף ₪. לא זו בלבד, אלא שאף הנזק שנגרם לבית העסק מיוחס לנאשם בצוותא חדא עם האחרים.
31. בעניין זה אציין כי, עיון בכתב האישום המתוקן מעלה, כי סעיפי האישום אשר יוחסו לנאשם בסופו של דבר עושים עמו חסד במידה רבה, וזאת ביחס לפרק העובדות. כך, למשל, בסעיף 5 בכתב האישום המתוקן מתואר כי הנאשם גנב יחד עם האחרים בצוותא חדא את הרכוש הרב, אולם עבירה זו לא יוחסה לו בסעיפי האישום. בהקשר זה יוזכר כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החקיקה אל העובדות שבו, (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות יהוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שנלוו לעבירות בפרט.
32. ברוח הדברים האמורים, לא ניתן להתעלם מכך שבמסגרת ביצוע העבירות גרמו הנאשם והאחרים נזק לתקרה האקוסטית בתוך המשרדים; לשער החשמלי שנועד לכניסת כלי הרכב למפעל; ולמנגנון ההתנעה של מלגזת המפעל (שבכתב האישום לא פורש נזקם, אך ברי כי המדובר בנזק ממשי). כן לא התעלמתי מההיקף הניכר של הרכוש שגנבו הנאשם והאחרים (שכאמור, נאמד בשווי של 564,348 אלף ₪), סכום שיש בו כדי ללמד כמה ליבם היה גס ברכושם של אחרים. מנגד, וכעולה מכתב האישום המתוקן, נתתי דעתי לכך שהרכוש הגנוב הוחזר לבעליו, אם כי אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, ולו בשל הנזק הפוטנציאלי הגבוה שהיה טמון במעשיהם של הנאשם והאחרים, לו תכניתם הייתה יוצאת אל הפועל.
33. באשר לנסיבות הקשורות לעבירת הנהיגה הפוזת ברכב, נתתי דעתי לנסיבות לחומרה שנלוו למעשיו של הנאשם, והכוונה בעיקר לכך שהמרדף אחר הנאשם השתרע על פני שטח רב, תוך שהנאשם חצה שני רמזורים אדומים, ואילץ את משתמשי הדרך לפנות לשולי הדרך תוך סיכון ממשי לחייהם. למעלה מכך, הנאשם סירב להישמע להוראות

השוטרים, ואף הגדיל לעשות וסטה ימינה ושמאלה בין הנתבים תוך **שניסה לנגח את ניידת המשטרה פעמיים**, ולבסוף אף **פגע בה** תוך שהוא גורר אותה כ-2 מטרים עד שנעצר.

34. ויוער, כי במנעד דרגות החומרה של התנהגות משוללת רסן זו של הנאשם בכביש, מצויים מעשיו ברף חומרה גבוה, וזאת ולו בשל עוצמתו של הנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו, הן לשוטרים והן לכלל ציבור המשתמשים בדרך, וכאשר נדמה שאך בנס לא נגרם לשוטרים נזק גופני. גם באופן כללי ייאמר, כי מקריאת פרק העובדות בכתב האישום המתוקן מצטיירת תמונה שאינה מיטיבה עם הנאשם, כאשר הלה נוהג בבריונות בכביש, מתנהג כלפי השוטרים בעזות מצח של ממש, ואינו מצליח לרסן את התנהגותו.

35. מנגד ולקולה, אתחשב בכך שהמדובר היה בפרץ עברייני אחד; בכך שבפועל הסיכון לא התממש, לא נגרמה תאונה (למעט גרירת רכב המשטרה, אך מעובדות כתב האישום לא עולה כי אכן נגרם לניידת נזק), ואף אדם לא נפגע; וכי למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, בוודאי לא תכנון מוקדם ממשי.

36. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי העולה מדבריו של הנאשם עצמו בפניי, ומתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, הרי שהרקע לביצוע המעשים הינו קשיים כלכליים עמום התמודד הנאשם באותה עת. ברי כי אין בכך להצדיק, ולו במאומה את ביצוען של העבירות החמורות שהלה ביצע.

37. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת**, יצוין כי חיפוש במאגרים המשפטיים לא העלה מקרים דומים לזה שלפני. אולם, על מנת ללמוד אודות מדיניות הענישה הראויה במקרה הנדון, ולו בדרך ההיקש, מצאתי לצוין כי מקום בו עסקינן בנאשמים שהורשעו **בעבירה של פריצה לעסק שנלוותה אליה עבירה של היזק לרכוש במזיד**, סקירת הפסיקה מעלה כי בגין מעשים אלו, **על דרך הכלל**, נקבעו **מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר שבשים לב לאורכו, ניתן לרצותו בעבודות שירות** (ברף הגבוה), **וסופם במאסרים ארוכים יותר, לתקופות מאסר ממושכות, הכול בהתאם לנסיבות המקרה**. עוד יצוין, כי סקירת הפסיקה שלהלן כוללת גם מקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירות נלוות להתפרצות לעסק, כגון קשירת קשר לביצוע פשע או של הסתייעות ברכב לעבור עבירה. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ובכלל זה, בתי המשפט נותנים את דעתם לשווי וטיב הרכוש שנגנב, ולשאלה אם לעבירות נלוות תחכום מיוחד וכיוצא באלו ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

38. כדוגמא למנעד הענישה שלעיל, ראו למשל, רע"פ 3153/15 **ויסבולוד מטבייצ'וק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.05.2015); עפ"ג (מחוזי ת"א) 60792-07-19 **סלימאן (אסיר) נ' מדינת ישראל** (09.12.19); עפ"ג (מחוזי חיפה) 14593-07-17 **מנצור נ' מדינת ישראל** (01.09.2017); עפ"ג (מחוזי חי') 55303-03-17 **מוסא דארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2017); עפ"ג (מחוזי חי') 4893-07-17 **אליאור דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.07.2017); עפ"ג (מחוזי י-ם) 54218-01-14 **נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.03.2014); ת"פ (שלום י-ם) 69456-11-18 **מדינת ישראל נ' איהם גאנם** (פורסם בנבו, 10.06.2020); ת"פ (שלום י-ם) 13858-01-18 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו נג'מה** (פורסם בנבו, 02.06.2019); ת"פ (שלום רח') 42320-10-15 **מדינת ישראל נ' אברהם אבו עסא** (פורסם בנבו, 28.05.2018).

39. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הנהיגה הפוזת ברכב**, הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושתים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירה זו, **כשברך כלל**, מתחם הענישה ההולם נע בין ענישה שברף התחתון שלה מתחילה ממספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד רף עליון של עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג וברח במקרים החמורים יותר (וראו לעניין זה, רע"פ 1454/14 **ראדי אבו סנד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.02.2014); ת"פ (מחוזי ב"ש) 67969-11-17 **מדינת ישראל פמ"ד נ' עלי אבו סולב** (פורסם בנבו, 08.08.2019); ת"פ (שלום ב"ש) 44082-09-19 **מדינת ישראל נ' בקר אבו מערוף** (פורסם בנבו, 07.04.2020); ת"פ (שלום רמ') 68799-07-18 **מדינת ישראל נ' סאגר אל הזייל**

- (פורסם בנבו, 23.02.2020); ת"פ (שלום ראשל"צ) 64144-09-17 **מדינת ישראל נ' משה קקזנוב** (פורסם בנבו, 16.07.2019); ת"פ (שלום רמ') 21415-03-17 **מדינת ישראל נ' יוסף צ'וקול** (פורסם בנבו, 07.03.2018); ת"פ (שלום ק"ש) 43240-06-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אליעזר פרץ** (פורסם בנבו, 11.12.2018); ת"פ (שלום נת') 53269-09-12 **מדינת ישראל נ' נתנאל שגיר** (פורסם בנבו, 31.03.2014).
40. גם בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.
41. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).
42. כאן מצאתי להעיר, כי חרף העובדה כי הצדדים עתרו למתחמי ענישה השונים בתכלית השוני האחד מרעהו, אזי, מטעמים השמורים עמם, הם לא מצאו לנכון להפנות את בית המשפט לפסיקה שיכול ותתמוך בעמדתם.
43. **כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם, לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין 11 חודשים לבין 30 חודשים מאסר בפועל.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

44. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשם, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40 לא לחוק העונשין.
45. בעניין זה, בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1), המונה 8 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים ושיבוש הליכי משפט שנעברו בין השנים 2002-2015 (כאשר הרשעתו האחרונה הינה משנת 2017), בגין הושתו עליו מגוון עונשים ובהם מאסרים בעבודות שירות, צו מבחן, מאסרים מותנים וקנסות שונים. כן לקחתי בחשבון כי עברו הפלילי של הנאשם חלקו אינו ממין העניין, וכי עברו הפלילי ממין העניין ישן.
46. עוד שקלתי את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן נתתי דעתי לכך כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, אם כי יצוין שבמעמד הטיעונים לעונש, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הצטער, והכה על חטא.
47. כן נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום בוצעו עוד במרץ 2019, וכי חלפה מעל שנה מאז ביצוען, כאשר בפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים. במאמר מוסגר אעיר כי כעולה מהתסקיר, לנאשם עבירת רכוש נוספת התלויה ועומדת כנגדו משנת 2019, אשר טרם התקיים דיון בעניינה (כך מתסקיר שירות המבחן), אם כי לא אתן לכך משקל בשעה שהצדדים לא טענו בעניין זה, מה עוד שהתייחסות שירות המבחן לכך הייתה לאקונית וכללית (ראו והשוו, רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל, סג(3) 391 (2009)).
48. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח בגין תיק זה למשך תקופה בת כשבועיים, וכי במשך תקופה נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ולהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם,

שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

49. בנוסף לכל אלה, בית המשפט מוצא להעניק משקל לפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ומשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב למצבו הכלכלי הרעוע ולהיותו מפרנס עיקרי למשפחתו, ולכך שהלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. עוד, נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסקיר שירות המבחן. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח ישראלי ומשולב בשוק העבודה והתעסוקה, כפי שעלה מהמסכים שהוגשו לבית המשפט בשלב הראיות לעונש מטעם ההגנה (ת/1 ו-2).

50. עוד, בית המשפט נותן את דעתו לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.06.2020, **ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל נטייה להתמקדות בצרכיו וקשייו גם במחיר של מעבר על החוק; בעל קשרים חברתיים שוליים; ומתקשה בהצבת גבול פנימי לעצמו או לבחון אופציות התנהגות תקינות במצבי לחץ. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מקבל אך באופן חלקי את גבולות החוק, ומחזיק בעמדה מצמצמת ולא מכבדת של גורמי אכיפת החוק. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם השתלב במהלך חייו באופן תקין במסגרות תעסוקתיות, עושה מאמצים למלא את תפקידיו השונים במסגרות חייו באופן תקין ומיטבי, ונראה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.**

51. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ואולם, שירות המבחן התרשם כי **המוטיבציה אותה הביע הנאשם נובעת אך מהחשש מההליך המשפטי המתנהל כנגדו, ללא כוונה אמיתית וכנה, תוך שהנאשם התקשה בהבעת אמפטיה כלפי אחרים, ונמנע מלקחת אחריות מלאה על מעשיו.** משכך, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו.

52. לאור כל האמור, ובשל קשייו של הנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים, התנהגותו פורצת החוק, והתייחסותו קלת הדעת לחוקים השונים, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם **ענישה מוחשית** ומאסר מותנה, אשר יהוו עבורו גבול חיצוני משמעותי מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

53. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי בסופו של יום הנאשם לא נטל חלק בהליכים שיקומיים, כך שאותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירות לא אוינו. משכך, ובהיעדר הליך טיפולי או שיקומי של ממש, הרי עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות מתחום הרכוש מה שמעלה החשש לביצוען של עבירות נוספות. הנה כי כן, תסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו, ולא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. ההפך הוא הנכון, שכן במקרה הנדון, נראה כי לנאשם אין מוטיבציה אמיתית לשנות מדרכיו הנלוזות. אשר על כן, נראה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ונדרש גם נדרש כי תוטל עליו ענישה מוחשית, שתבהיר לו באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי התנהגות משולחת רסן זו, בתקווה שילמד את לקחו ולא ישוב על מעשים כגון אלו בעתיד.

54. בשולי נקודה זו אעיר, כי אכן ידוע, שאין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמים נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)). והרי שבמקרה שלפניי, עסקינן בנאשם שמאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, והשתלב בשוק העבודה והתעסוקה. עם זאת, וכאמור, הנאשם לא השכיל לנצל בצורה מיטבית את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן כך שלא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל.

55. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט

- סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
56. כידוע, יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)).
57. ומן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין מכלול השיקולים, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שהוא לא ניאות להתגייס להליך טיפולי, ולכך שעדיין נשקף הימנו סיכון לביצוע עבירות דומות, והעובדה כי מזער מחומרתן של העבירות, ומנגד, ומבלי להתעלם מהעובדה כי מאז האירועים שבמוקד כתב האישום המתוקן, הלה הקפיד על יציבות תעסוקתית, וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - דומני כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם אשר נקבע על ידי.
58. עוד אציין, כי בשים לב לעובדה שהנאשם הסתייע ברכבו לביצוען של העבירות מחד גיסא ולכך שרישיונו הוא גם מקור פרנסתו, מאידך גיסא, מצאתי להיעתר לבקשת המאשימה לפסול את רישיונו, אך אעשה זאת לתקופה מדודה. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס ופיצוי לבית העסק, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהם ילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו של הנאשם ומצבו הכלכלי.
59. **לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
א. 15 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור הנאשם כל עבירת רכוש, או נהיגה פוחזת ברכב.**
- ג. פיצוי בסך 3,000 ש"ח לבית העסק "צוקר את מינקן-ברזי חמת".**
- מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.
- הפיצוי ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ישולם עד ליום 1.10.2020.
- כל תשלום בתיק יזקף תחילה לטובת הפיצוי.
- ד. קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.**
- הקנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.2.2021.
- ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, מהיום. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.**
- ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בעודו מסתייע ברכב, במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.**

ז. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 20,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור כחוק.
ניתן היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מיום שחרורי מהמאסר מביצוע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי במשך שלוש שנים מיום שחרורי מהמאסר יושת עלי סך של 20,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"א אלול תש"פ, 10/09/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא

באת כח הנאשם:

אבקש עיכוב ביצוע עונש המאסר ועונש הפסילה. הנאשם נעצר ביום 16.3.19, ושוחרר ביום 4.4.19 בתנאים של 30,000 ₪ הפקדה במזומן, התחייבות עצמית וערבויות צד ג' של 20,000 ₪ כל אחת והוא לא הפר תנאי מתנאי שחרורו. מעת לעת שונו התנאים ולדוגמא הנאשם יצא לעבודה בפיקוח ולא הפר כל תנאי. הגיע לכל הדיונים בפני בית משפט נכבד זה.

לפי הלכת שוורץ ולפי המדיניות הנוהגת אנחנו עומדים בקצה הגבולי הנמוך של ההלכה.

אנחנו ערים לעברו הפלילי המכביד, אבל לאור התנהלותו בתיק זה, הערבויות והעובדה שהוא אב לילדים וצריך להסדיר את ענייניו והמצב הקשה במדינה בגלל נגיף הקורונה, אבקש להיעתר לבקשה.

באות כח הצדדים:

לאור הערת בית המשפט, נסכים כי הנאשם יתחיל את ריצוי המאסר בעוד 45 יום וכן הפסילה בפועל תיכנס לתוקפה בעוד 45 יום - וכל זאת בכפוף לכך שהכספים שהופקדו בקופת בית המשפט בסך 30,000 ₪ במסגרת מ"ת 48992-03-19 ישמשו כבטוחה הנאשם יפקיד בעוד 45 יום את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט וכן יוצא צו איסור יציאתו של הנאשם מן הארץ.

החלטה

בהסכמת באות כח הצדדים, בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר, ביום 25.10.2020 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.

העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.

הנני מעכבת בזאת את עונש הפסילה בפועל ואת כניסתו של הנאשם למאסר בכפוף לכך שהכספים בסך 30,000 ₪ שהופקדו על ידו במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה, במ"ת 48992-03-19, ישמשו כבטוחה.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט עד ליום 25.10.2020.

מוצא בזאת צו איסור יציאת הנאשם מן הארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"א אלול תש"פ,
10/09/2020 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

הוקלד ע"י לירז ביטון.